

inhoud

14° jaargang

- april 1967 -

- Van de redactie.
- Belangrijke oproep tot onze gewezen en huidige soldaten.
- Van het soldatenfront :
 - Afzwaaiers.
 - Technische dienst.
 - Brieven.
- 't Is geen leven liefje".
- Geen "Kunstgevoel" te Breendonk ???
- 'n Vroege Pasen....
- Poëzie.
- Sportpraatje.
- - Duivenrubriek.
- Wielrijden
 - Met een exclusief portretje van Jan Van Gompel.
- Breendonk gaf bloed.
- Boekenkroniek.
- Grote werken aan de smai-autostrade te Breendonk.
- Prijskamp.
- Tien jaar Chiro te Breendonk.
- Zijn wij gelukkig.
- Dagklapper.
- Vervolg "Sportpraatje"
 - Voetbal
- Clubactiviteiten.
 - Basketbal.
- Hoe een jongerengemeenschap ontstaat !
- Breendonkse bevolking beter beschermd.
- Breendonk anno.....?
- Bericht aan de bevolking.

De gepubliceerde artikels verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders. Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de stellers ons bekend zijn.

Redactie : Beenhouwerstraat 21
Breendonk.

Verantwoordelijke uitgever : Staf Vivijs,
Beenhouwerstraat, 21
Breendonk.

Verkoopprijs : 10 fr

Gratis voor onze soldaten

Naverkoop : bij Rêneke.

Belofte maakt schuld en wie ze niet volbrengt krijgt een.... bul
Daarom geven wij, voor hen die wensen te weten hoe wij die "mooie" afdrucken van tekeningen en teksten bekomen, hierna de uitleg :

Wij maken gebruik van een Gestefaxapparaat. Dit toestel, nauwelijks ter grootte van een middelmatige valies, heeft twee ingebouwde cylindres in lijn. Op de rechter cylinder wordt de tekening of tekst opgespannen, op de linker cylinder een zeer dunne stencil, die uiterlijk alleen door zijn zwarte kleur verschilt van andere stencils.

Door het indrukken van een knop worden beide cylindres gelijktijdig electrisch gestart.

Achter de cylinder met de overte brengen gegevens tast een electronisch oog de door rotatie gevormde lijnen af. Dit oog seint het afgetaste over aan een naaladj dat geplaatst is achter de cylinder met de opgespannen stencil en

zich simultaan met het electrisch oog van links naar rechts verplaatst. Een ontvangen sein (electrische impuls) wordt via een ont-lading omgezet in een vlammetje dat, onder vorm van puntjes, op de stencil precies inbrandt wat het electronisch oog op de draaiende tekst of tekening heeft gezien.

Zoals bemerkt heeft dit overseiningssysteem veel gelijkenis met het overbrengen van televisiebeelden.

Nu, in een periode dat fusie van gemeenten aan de orde van de dag is - ook bij ons, zoals kan blijken uit een speciaal aan dit onderwerp gewijd artikel - is het de hoogste tijd dat wij onze eigen gemeente leren kennen, dit plaatsje op de aardbodem waar de meesten van ons "gewonnen en geboren" zijn, waar zij het voor-naamste deel van hun leven doorbrachten, dat stukje grond dat met hun bestaan meer verbonden is dan wat ook hier op deze wereld.

Over Breendonk bestaat, althans bij ons weten, geen geschreven geschiedenis. Wij hebben wel kennis gekregen van enkele onuitgegeven geschiedkundige schetsen die evenwel niet verstreikten dan een uitgebreid schoolopstel of een examenproefwerk. Wij hebben herhaald moeten vaststellen, tot onze grote ontgoocheling trouwens, dat weinig of geen Breendonkenaars iets afweten van het verleden van hun dorp. Zelfs het heden van hun gemeente is hen niet zeer duidelijk. Velen kennen niet eens alle straatnamen (daarom dit kaartje in ons vorige schakelnummer) laat staan de betekenis van deze namen. Het is een leente die kost wat kost moet aangevuld worden. Gelukkig hebben steekproeven ons aangetoond dat er wel een sluimerend interesse aanwezig is. Velen zitten a.h.w. te wachten op zoveel onuitgesproken vragen.

Wij, nl. drie redactieleden, hebben het voornemen gemaakt binnen afzienbare tijd, onder vorm van een (misschien lijvig) boek, die antwoorden te geven. Daar dit werk nog vrij lang op zich kan laten wachten, menen wij goed te doen in De Schakel, dit in vervolgreeks en zeer summier, Breendonks verleden "uit de doeken te doen".

Daar deze gegevens onderdeel uitmaken van het werk dat wij dus hopen te publiceren staan wij op het copyright, dwz dat zonder onze voorafgaande toelating niets hiervan mag gecopieerd of verspreid worden.

BELANGRIJKE OPROEP TOT ONZE GEWEZEN EN HUIDIGE SOLDATEN.

Wij hebben eveneens de intentie een soldatenalbum aan te leggen. Hierin zagen wij graag een foto (maximum postkaartformaat) terechtkomen van al onze gewezen en tegenwoordige krijgertjes-tegen-wil-en-dank (?), natuurlijk liefst in uniform (uitgangs- of veldtenue heeft geen belang).

Bij bepaalde gebeurtenissen worden wij dit album, dat uiteraard voor de toekomst zijn groot belang zal krijgen, aan iedereen ter inzage voorleggen.

De foto's dienen ingezonden of afgegeven te worden op het redactie-adres.

Op een bijgevoegd papiertje kregen wij graag volgende gegevens vermeld: Naam, voornaam, geboortedatum, huidig adres, termijn van legerdienst, graad op het einde van de dienst, naam en lokaliteit van de kazerne waar het voornaamste deel van de term werd geklopt.

SPORTPRAATJE

K. Van Breda

Sinds zondag 2 april kunnen we op de radio weeron onze welbekende duivenberichten horen, die ons melden of onze gevleugelde vrienden de vrijheid verkrégen of niet, want soms horen we wel zeggen: niet gelost .. wachten tot morgen ... het eten is voorzien ... en in het lokaal is bier.

Ook worden deze berichten ten zeerste aangeprezen voor onze toeristen, want zij kunnen dienen als een veilige gids bij het opmaken van hun plan.

Op Paaszondag hadden we dan het eerste treffen, 't was wel stormwind, doch tussen de 205 medekampers werden de prijzen afgespeeld op amper zes minuten wat voldoende aantoonde dat de forme er reeds is. Onze melkers waren

aan deze eerste Paastafel, zelfs pauseieren werden er opgedist, flink vertegenwoordigd want D'Hollander Pol uit de Braendonkstraat was allen te vlug af en ging met de eerste prijs en veel geld vliegen. We hadden ook nog: Siebens Albert, Lathouwers Frans, De Schutter Louis, Janssens Frans, Huysmans Jan, Verlinden Edward, Verbruggen Jef en Van Lint Arthur welke mochten meepaarten aan de feestdis. Ge ziet het begin was zo slecht nog niet.

Op Paaszondag hadden we ook nog bij Jefke Moeyersons (Hoogheide) de traditionele kernisdag en duivenspel. Filemon De Keyser uit Liezele ging aan de haal met de eerste, zesde en achtste prijs, zeg heeft die kalee goeie, hó ! Ook vinden we nog Verbeeck Edward, Van Opstal Emiel, Piessens Jozef, Gasteels Victor, Moeyersons Jozef, De Pauw Jozef, Vleminckx Louis en Renaers Antoine welke hun buikje aan de rijke tafel vulden.

Op Paasmaandag waren dan alle kampioenen vertegenwoordigd, terug op t Hoogheidekermis, en Verlinden Eduard (Jatje) ging er met de eerste prijs lopen. Verder hadden we: De Schutter Louis (2e), Rottiers Maurits (3e), Piessens Jozef (4e), Janssens Frans (5e), Van der Auweraer Louis (6e) enz. Ook bij deze mannen rees er nog een aardig centje in hun zak. Ja, er waren niet veel duiven, doch er was geld en dat zegt

Enkele wetenswaardigheden voor lokaal "iorp" te Breendonk.

Er werd een Parijs-Nizza ingericht door onze maatschappij. Inleg 50 ₣ - of beter gezegd in zes ritten - klassement met de twee eerst getekende duiven, iedere zondag voor de rit-winnaar een taart gratis. Verder klassementsprijzen - inschrijving tot 16 april.

Prijzen der oplappingen: Merchtem: 1 ₣ Leerbeek: 1,50 ₣
Quiévrain: 2 ₣

Reklamaties: Quiévrain tot dinsdagavond
Frankrijk tot donderdagavond

Opgepast: Gewone opleerdrachten, behalve voor Quiévrain in-
brengst dinsdagavond, vliegen woensdagavond.

krabber.

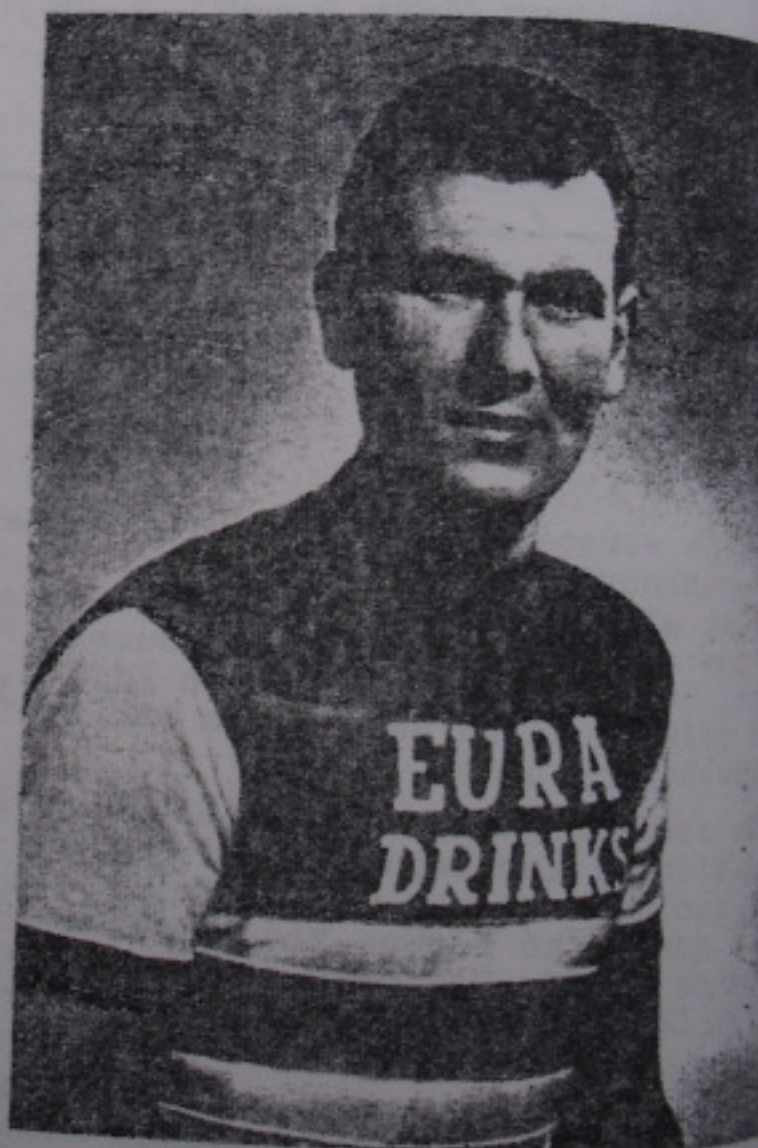
Wielrijden

Over onze wegrenners kunnen wij enkel een twintigste plaats vermelden van Ludo Goossens in Frankrijk. Van de anderen is er geen enkel spoor te ontdekken. Wij verhopen nochtans het beste voor de toekomst.

Daar onze huidige renners niets van zich laten horen zien wij ons genoodzaakt nogmaals onze oud-renner Jan Van Gompel als voorbeeld te stellen.

Jan VAN GOMPEL

Wanneer straks Milaan-San Remo het klassieke wielersportseizoen zal inluiden, journalisten van leer zullen trekken tegen de hel van het noorden uit Parijs-Roubaix,

de Ronde van Vlaanderen doorheen onze Vlaamse gouwen zal trekken en de burgemeester van Zoutenaaije het vertreksein zal geven van "de zoveelste Grote Prijs X" zal onze locale beroepsrenner, Jan Van Gompel, niet meer van de partij zijn. Hij heeft immers besloten zijn koersfiets op stal te zetten en alle aktiviteiten te stoppen. Ook wielrenners ontsnappen niet aan de greep van de natuurwet: komen en gaan.

De redaktie van de Schakel heeft terecht besloten niet altijd uit de "oude doos" te putten en haar album ook al eens te stofferen met het jeugdig element. Met afscheid van Jan aan de wielersport is een dankbare gelegenheid om die verzameling met zijn portretje te verrijken. Zo Jan, klaar ?

25 januari 1933. Alarm bij Van Gompel ! Vader Frans kwam met een beklemmend 't is voor ons Liza en 'k geloof dat 't hoog tijd is' een dringend beroep doen op de verlossende hand van Emmake Van Asch. Een oningewijde snapt niet direct de bedoeling van dit jargon, maar Emmake wist onmiddellijk waar het schoentje neep en begaf zich vliegensvlug naar het slagveld waar haar geoeffend oog vaststelde dat "het" inderdaad "neep". Jan moet zeker het witte spandoek der aankonst ontwaard hebben: hij perste er een laatste demarrage en een nijdig spurtje uit en met een triomfantelijke kreet en beide armpjes in de hoogte maakte hij zijn intrede in de wereld kond. Neen neen neen, beste lezer, een koersveloke was er niet bij !

Zoals elke pas geboren baby werd Jan in een bijna hermetisch gesloten standaard-uniformke gestopt, bestaande uit luiers, luiers en nog eens luiers en als porcelein in een heropgefrist wiegske neergeleid. Gedurende de maandenlange periode, die daarop volgde, was zijn fopspeen ofte tutterke zijn trouwe boezemvriend dat bij tussenpozen plots met korte rukjes op en neer begon te dansen van de pret. Denkkelijk had Jan dan "een goeie" uit zijn rijk repertorium getapt. Zo wat om het uur, wanneer Jan's uitlaatkleppen in werking waren getreden, werd dit wiegverblijf onderbroken (aangename afwisseling voor Jan) als gevolg van plaatselijke neerslag, overvloedige gasuitwasemingen of vulkanische uitbarstingen die duidelijk waarneembare sporen nalieten en in de woning verpestende geuren verspreidden. Gevolg: verversing van de onhygienische verpakking en moeder Liza aan de wastobbe.

Gelukkig verbeterde die toestand naarmate Jan de dagen, de weken en maanden aaneen reeg. Het ventje tierde welig op Breendonks vruchtbare bodem, en wanneer de knaap onder de wet van de leerplicht viel, stak hij een flink stuk boven zijn collega's uit.

Lag Jan in gestalte altijd een volle lengte voorop tegenover zijn klasgenoten, op verstandelijk gebied bengelde hij regelmatig in het compact peloton, d.w.z. dat een psycho-technische proef hem een intelligentie-quotient zo wat 90/toegewezen hebbe

Daarenboven was hij geen stulliosus wat zijn resultaten natuurlijk niet gunstig beïnvloedde. Hoewel zijn mogelijkheden veel verder reikten, "blokte" Jan juist hard genoeg om niet te moeten "doubleren". Vader Frans wou zoon-lief toch naar eens testen en stuurde hem op twaalfjarige ouderdom van de Gemeenteschool van Breendonk naar de Broederschool te Willebroek. Jan had veel respect voor de zwarte kleding met het glitstig hagelblank beffe van die brave "broederkes" en nog veel meer bewondering voor hun verstandelijke knobbels, maar toch gelukten zij er niet in zijn smeulend studievuur te doen oplaaien.

Veertien jaar: "Jan verkoos de vrijheid". Zijn vader zag het nutteloze van zijn pogingen in en plaatste hem in het ouderlijk bedrijf. Dit besluit werd door Jan zeer op prijs gesteld en als compensatie verrichtte hij zijn nieuwe taak met een geestdrift om een volwassene te doen blozen.

Gezien echter de jeugdige leeftijd bleven zijn arbeidsprestaties beperkt tot acht à negen uren per dag. In zijn vrije tijd zocht hij zijn goeie vriend Gèneke Schellemans op of omgekeerd. Samen knutselden zij dan aan alles en nog wat en aldus kwamen zij op zekere dag elk met een geïmproviseerde koersfiets voor de pinnen: een oude herenfiets waarvan de spatborden verwijderd waren, het gewoon stuur vervangen door een gebogen stuur en verder uitgerust met luchtbanden en zadel met veren. Daarmee hotsteden zij de Breendonkstraat af, tot ze tot de bevestiging kwamen dat de snelheid hoger moest opgedreven worden. Daarom monteerden zij een tandem, waarmee ze op het toen nog lichtlopend fietspad van de nabije rijkswaard duriën wagen: Jan als piloot, Gèneke als duozitter. De sluimerende microob was bepaald onrustig geworden....

Bij gelegenheid van Breendonkstraat kermis (Jan was zestien geworden) werd een koers ingericht voor onder-beginnelingen door plaatselijke neringdoeners. Gèneke stond verloren en onwennig tussen de mini-reuzen van de weg. Jan zat thuis hette tranen te scheien want zijn verzoek om ook te mogen meerijden stuitte op een kort en onverbiddelijk "neen". Liza en Frans waren eensgezind contra!

De volgende zondag was het koers te Hef-fen. Jan was zo verstandig de ouderlijke gemoederen een paar dagen te laten bedaren om dan met verubbelde aandrang nieuwe pogingen te ondernemen.

Met de steun van broer Fons bezweek de "overheid" en Jan debuteerde warempel te deffen. Maar het bekwam hem slecht, want halfkoers maakte hij voor het eerst kennis met de onzachte straatstenen. Deze "tegenslag" kon hem echter niet ontmoedigen; het ging stilaan beter en beter en hij kwam weldra tussen de "groten" postvatten.

Wanneer hij zeventien jaar was vroeg hij een vergunning aan bij de Belgische Wielrijdersbond. Hij doorliep alle categorieën: van beginnening tot onafhankelijke, behaalde verschillende overwinningen en enorm veel "dikke prijzen", maar vergat ondertussen ook paard en kar en melk niet.

In 1952 kwamen vaderlandse plichten zijn activiteiten bedreigen. Gelukkig kwam Jan onder het bevel van sportieve officieren, zodat hij, gedurende zijn achttien maanden legerdienst, praktisch alle koersen kan be-twisten.

Einde 1955 stapte hij over naar de beroepsrenners om de laatste wedstrijden van het

seizoen te rijden en om er zich van te vergewissen of hij al dan niet zijn man kon staan, want let wel: tot dan toe reed Jan nog altijd voor "zijn plezier". Het was pas wanneer deze test uitwees dat hij zich "goed voor de dienst" bevond, dat zijn besluit vaststond wielrenner te blijven en er zijn beroep van te maken.

Maar ondertussen waren er belangrijke wijzigingen in de registers van de burgerlijke stand ingetreden: op 17 oktober 1955 had hij, na de gebruikelijke rodage-periode natuurlijk, zijn hart verpand aan Simonne Adriaenssens. Simonne heeft altijd hartstochtelijk meegelsefd met het wel en wee van haar echtgenoot-coureur en schrok er zelfs niet voor terug de "melktoer" voor haar rekening te nemen.

Deze zware beslissingen, huwelijk en beroeps-renner, brachten voor Jan een grote verantwoordelijkheid mee. Getrouwd zijn betekent immers zoveel als op eigen benen staan, de "kost" verdienen. Dat moest uiteraard gebeuren door hard rijden en met de eersten door de finish gaan. Jan heeft hard en veel gereden. Statistieken heeft hij nooit aangelegd maar toch weet hij drommels goed waar, wanneer en hoe hij eerste prijzen wegkaapte (tijdens zijn beste seizoen 1957 waren er dat zeven) die samen met enorm veel ereplaatsen voor een soliede financiële situatie zorgden. Hij kreeg aanzien in de rennerswereld en aristocraten van de wielersport, zoals Rik Van Steenbergen en Rik van Looy, lagen om beurt op vinkenslag om hem in hun formatie in te lijven. Wieltjeszuigers vallen dergelijke vererende aanzaken niet te beurt.

Dat dit allemaal als van geen leien dakje liep heeft nauwelijks gezegd. Jan heeft daarvoor veel offers moeten brengen, veel moeten afzien en hard op de tanden moeten bijten. Zijn Ronde van Spanje bijvoorbeeld is een ware kruisweg geweest, maar die harde ogenblikken van onmenselijk lijden doorbijten is wellicht de mooiste overwinning geweest die hij ooit behaald heeft. De deelnemers kregen die dag een rit van 250 km te verwerken; vertrek aan de voet van een col, ongeveer

2000 m hoog. Barslecht weer : regen en wind. Jan, die geen uitbinker was in 't klimmen, verloor na enkele kilometers reeds voeling. Moedig zette hij de beklimming voort, maar bij iedere pedaalslag kwam de vermoeienis dreigender opzetten. Nog een draai, nog een haarspeldbocht... maar de top kwam nog niet in 't zicht. "Lieber Gott", wat was dat lang... en ver... en hoog ! En die striemende regen bleef maar ongenadig neerstromen op zijn doorweekt lichaam en de wind beukte met zulke kracht om een os neer te vellen.

Maar Jan bleef recht en reed verder "als een slang in pijnlijk zwoegen opwaarts kronklend, langs steile rotsen, diepe kloven...."

Zo beschreef het Van Langendonck in zijn mooi gedicht "Hannibal". Jan dreigde neer te stuiken, zijn benen draaiden alleen nog machinaal rond. Welke kracht hield hem in 't zadel ?

"En ijslijk wordt de kamp en eindloos
"schijnt het sloven en wroeten ;
"wanhoop grijpt hem aan ; wijl rang
"aan rang bezwijken, huilt de wind
"de sombre dodenzang."

Maar Jan zet door, hij moet verder, hoger, hij wil niet "muiten zo nabij het doel gekomen". Hij ziet eindelijk de kruin van die ruige col : geen spandoek meer, geen toeschouwers meer, hij alleen op zo wat 2000 m boven Spanje. Hij richt zich even op, buigt zich dan languit over zijn rijwiel en laat zich als een steen naar beneden rollen. Hij haalt drie renners in: een Hollander en twee Spanjaarden, last ze in de steek, storat vijf, tien en nog meer andere concurrenten voorbij en kont postvatten in het peloton. Het verloop van de koers neemt een zodanig gunstige wending voor hem aan dat hij meespurt voor de eerste plaats. Hij kan die rit praktisch niet verliezen,

maar onregelmatigheden zijn oorzaak van een valpartij. De Fransman Crazyck gaat eerst over de aankomstlijn maar wordt gedeclasseerd ten voordele van de Vlaming Luyten. Zonder die val heette de winnaar Jan Van Gompel.

Jan heeft knal-verrichtingen weggegeven maar heeft ook bokken geschoten. Treffend voorbeeld daarvan was zijn opgave in de ronde van Luxemburg.

Dese ronde was gestart met een tijdrif en Jan had zich eervol achtste geclasseerd. Na de tweede rit stond hij als eerste Belg, vierde in het algemeen klassement. Mollin en Van der Elst brongen bij hem aan om de strijd te staken, daar de prijzen aan de lage

kant lagen. Jan weigerde en vertrok in de derde rit.

Tijdens deze rit ontsnapte hij met Gerard Saint, die twee minuten achterstand op hem had. Mollin en Van der Elst, die reeds in burgerkledij langs de weg stonden, riepen Jan toe om op te geven en om 's anderendaags naar Tongeren te gaan koersen waar veel geld te verdienen was. Jan bezweek. Gerard Saint won deze rit met vier minuten voorsprong en uiteindelijk ook de Ronde van Luxemburg. Als ge nu bedenkt dat onze dorpsgenoot deze Fransmen met twee minuten voorafging in het algemeen klassement.

Dezelfde avond verneemt Simone de onbegrijpelijke opgave van haar echtgenoot via de T.V. en is natuurlijk erg ontgoocheld. Laat hem nu thuiskomen!

Jan en zijn maats leveren dus 's anderendaags, zoals afgesproken, slag te Tongeren. Hij drijft op zulke geweldige forme dat hij met veel brio deze koers wint.

Stelt u de verwarring van Simone voor die natuurlijk van de deelneming aan de koers te Tongeren niets afwist, wanneer "de opgever" van de Ronde van Luxemburg met een reusachtige palm binnenvalt!

Op de maatschappelijke zetel van de firma Libertas heeft deze historie heel wat deining gewekt. Toen Jan en zijn trawanten op een spoed-vergadering werden "uitgenodigd", stonden er drie

kistjes extra Havana's klaar

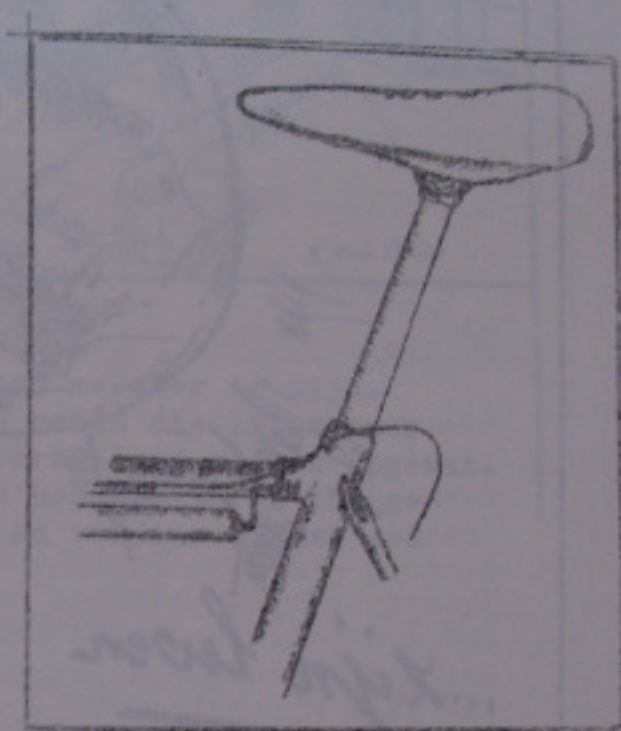
- 0 -

Jan Van Gompel was geen wielergrootheid met internationale faam, zoals een Coppi of een Bartali, heeft geen fantastische kapitalen bijeen gekoerst zoals een Van Steenbergen of een Van Looy, kan geen palmares voorleggen dat tot de verbeelding spreekt, maar evenzeer als zijn vernoemde collega's is hij een kampioen op het menselijk vlak.

De rennersstiel is een veeleisende stiel, waarvoor men zich ontzaglijk veel moet kunnen ontzeggen. Hij die zich niet kan aanpassen aan de ongeschreven wetten van de wielersport faalt onvermijdelijk in zijn opzet, ook al lieten enorme mogelijkheden een succesrijke carrière doorschemeren. Wie zich niet in een keurslijf kan steken en alle geneugen van een "dolce vita" kan ontzeggen wordt geen Van Steenbergen, maar verdomd ook geen Jan Van Gompel! Het strekt Jan tot eer dat wel te hebben gekund, maar weest ervan overtuigd, dierbare lezers,

dat kost moeite, dat vraagt karaktersterkte, dat eist een sober en een vast omljnde levenswijze.

Wanneer gij en ik in een comfortabele zeter het oog gefixeerd op de T.V.-kast, geboeid naar een Amerikaanse thriller zitten te staren of een spannende Inter Mi-laan-Real Madrid volgen, dan ligt Jan sedert lang in "zjne koffer", want het Zandmannetje heeft het sein tot slapen-gaan gegeven en Jan moet zich, omwille van zijn bercep, op dat gebied bijna als een kleuter gedragen.

Wanneer wij in onze droom de ingewikkelde, bijna volmaakte moord van diezelfde thriller trachten te reconstrueren, dan heeft Jan zich al een paar uren te goed gedaan aan "het goud van de morgenstond" of heeft al tientallen kilometers in de benen. Goed weer of slecht weer, regen of wind : vooruit, altijd maar vooruit, duwend en stampend op de pedalen, trekkend en sleurend aan het stuur, hijgend en zwetend van vermoeienis, de ene kilometer na de andere afmalend op zoek naar de topconditie, want morgen moet er een klassieker of een ronde gereden worden. Met een lege vergaarbak moet men zich niet aanmelden, want de collega's zijn wel joviaal voor en na de wedstrijd maar tijdens de slag kennen zij geen genade. Hard, zeer hard leven en toch is het niet gemakkelijk voor een renner daaraan vaarwel te zeggen.

Jan heeft gans België afgerotst, heeft een stukske van de wereld gezien, heeft vreugdevolle dagen gekend maar ook bittere teleurstellingen. Hij neemt met pijn in het hart afscheid van zijn vertrouwde rennersfiets. Hij zou heel graag alles herbeginnen en zweert daarbij dat hij het veel beter zou doen. Maar niets is te herbeginnen Jan, niets, men krijgt altijd maar één kans. Men kan het alleen bij de bedenking laten : "schoon maar bijzonder hard was de tijd... hij keert niet weer... "

De redactie.

30 maart 1967.

niet
lders,
ver-
ke-
ng

Grote werken aan de semi- autostrade te Breendonk.

Eindelijk, horen we al roepen! Wel, om te voorkomen dat je bij je eerstvolgend verlof vreemd zou opkijken en je afvragen "wat gebeurt er met de baan", hebben wij naar de pen gegrepen om je van het een en het ander op de hoogte te brengen.

Op 22 december 1966 werden de reeds begonnen herinrichtingswerken aanbesteed voor het wegdek Wolvertem-Breendonk van de weg 1bis, ingedeeld in drie percelen. Het perceel dat ons vooral interesseert is het derde, nl. vanaf de provinciegrens tot aan het kompleks aan het fort van Breendonk. Hierna volgt een kort over-

zicht van de werken :

1. de bomen worden verwijderd ;
2. het fietspad verdwijnt en in de plaats daarvan komt er een verbreding voor de huidige twee rijvakken en een parkeerstrook, zodat de baan dan 11 meter breed wordt (2 rijstroken van 3,75 m, 1 parkeerstrook van 3 meter en een betonnen kantstrook van 0,5 m). Voor het nieuwe deel wordt een 12 cm dikke fundering in steenslag voorzien ; daarop komt een 23 cm dikke fundering in magerbeton, waarop dan een 6 cm dikke laag fundering in omhulde materialen wordt aangebracht.

3. de bestaande rijweg in beton wordt in stukken gebroken van maximum één vierkante meter, en over deze gebroken weg en de kasseien langs de middenberm wordt een uitvlaklaag aangebracht. Over de ganse breedte van de rijweg wordt dan een 12 cm dikke fundering in omhulde materialen aangebracht, waarop dan een laag binder van 4 cm wordt uitgespreid. Verder wordt nog een laag toppeka en preceated chippings aangebracht. De baan zal aldus 30 cm hoger liggen dan op het ogenblik en wordt aldus enigszins uit haar "moerassige ondergrond" geheven. Het hoogteverschil van 30 cm tussen het nieuwe en het bestaand wegdek aan het fort, zal vereffend worden over een lengte van 60 meter.

4. er worden verkeersgeleiders of zgn. vangrails op de middenberm aangebracht ; zij bestaan uit een metalen rail met een breedte van 35 cm. De verschillende oversteken blijven bestaan, zodat daar de verkeersgeleiders zullen onderbroken worden.

5. de bestaande weggrachten worden verdiept en verbreed ; van de dwarsduiker aan het fort worden twee nieuwe verbindingen gemaakt voor het afvoeren van het water, enerzijds links van de weg naar de Leibeek, anderzijds rechts naar de Schalkbeek.

De werken moeten voltooid worden ten laatste op 31 oktober. De werken worden aangevangen op de rechterrijweg richting Brussel Antwerpen en beginnen met de verbreding van de weg. Daarom worden de bomen verwijderd en het fietspad opgebroken. Daarna worden de steenslagfundering en de magerbetonfundering aangebracht, samen met een eerste laag omhulde materialen. Tijdens deze werken gaat het verkeer over de bestaande betonweg. Na deze fase rijdt het verkeer over de verbreding en de rechterrijstrook van de betonweg ; het beton van de linkerrijstrook wordt dan stuk geslagen en bedekt met een laag omhulde materialen ; hierop komt dan een tweede laag omhulde materialen. Daarna rijdt het verkeer over de verbreding en de rijstrook naast de middenberm en wordt de rechterrijstrook van de betonweg stukgeslagen en bewerkt als de linkerrijstrook. Daarna worden de voorziene lagen over de ganse weg-breedte aangebracht.

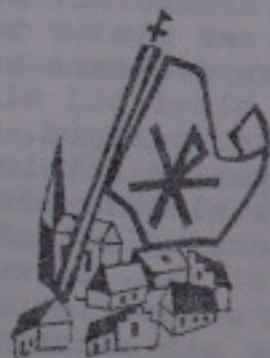
Wij hebben gepoogd een beetje aktualiteit uit onze gemeente bij te brengen. Wij hopen dat deze werken, waarvan we dit jaar nog wel last zullen ondervinden, mogen bijdragen tot meer veiligheid voor onze gemeenschap en dat het groen, dat geveld wordt, ernaar hersteld wordt.

Tien jaar Chiro te Breendonk

Elke zondag zindert en gonst Breendonk van chiro-activiteiten. Een jongens- en meisjesgroep blazen het zo doodse Breendonk, met zijn klein-burgerlijke bekrompenheid, voortdurend nieuw leven in. Chiro is één geworden met Breendonk. We zouden durven zeggen, is Breendonk zelf geworden.

En zo is dat nu bijna tien jaar.

De E.K. mag de peter genoemd worden van onze chirogroepen en de Patclub nam het meterschap waar. Peter en meter waren na 1954 uitgegroeid tot een flinke groep jongens en meisjes, die zich elke

dinsdag- en donderdag-namiddag kwamen ontspannen en dit alleen maar tijdens de grote vakantie. Enkele jonge mensen, onder de stuwende kracht van onderpastoor De Haes, wilden echter meer. In het najaar van '57 kwam het tot een stichtingsvergadering van onze chiro. Alle leiders van de Patclub zaten bedeesd rond de tafel bij de onderpastoor. Het wilde niet vlotten. Zeven monden zwegen. Het scheen op een sissar uit te lopen met eenparigheid van zwijgende stemmen. Tenslotte werd de knoop doorgehakt toen De Haes zei: "Dan begin ik alleen" Gust Dens en Ludo Sollie protesteerden en wipten mee. Zo was onze chiro gestart: een bestuurder en twee leiders.

Deze nieuwbakken leiders werden tijdens het kerstverlof op scholingscursus gezonden naar Westmalle en op scholingsweek-end naar Ruisbroek-Sauvegarde. Klaargestoomd en getraind, begonnen ze in de maand januari met een kern van tien jongens rond de twaalf jaar. Drie maanden werken met deze kern liep uit op de eerste afdeling: de knapen. 'n Zesendertig knapen liepen weldra in bruin uniformke door Breen-

donk. En meteen begonnen de materiële bekwamen : lokalen, banieren, spelmateriaal, enz...

De lokalen van het patronaat werden ons ter beschikking gesteld. De zusters hielpen ons in deze beginperiode zeer goed en wij brachten hen amusement met ons kattedekwaad. Deze patroonaatsperiode gaat zo wat samen met de groeiperiode van onze chiro. De kinderziekten kwamen hier en werden er ook opgelost.

Een groepsbanier en een afdelingsbanier voor de knapen sloegende kas ver onder nul. Enkele goede zielen hielpen dat gat stoppen en onze banieren waren

wèeral betaald. Namen noemen zou ons te ver voeren. Ze staan allemaal geboekstaafd in het glazenboek van de chiro. Voor de bevoorradingsdienst tussen het hoofdkwartier en onze groep zorgde jufvrouw Gaby Moortgat. Zij bracht niet alleen het materiaal mee, maar betaalde het ook tamelijk dikwijls met haar eigen centen. Ik geloof dat we het nog altijd moeten terugbetalen.

De medische zorgen, het in orde brengen en houden van onze verbandskisten werd zorgvuldig waargenomen door mevrouw Vivijs en dokter Willems. Je ziet onze chiro was van bij de start aanvaard in onze gemeente.

Zover stonden we na enkele maanden werk : een bestuurder, twee leiders, een knapenafdeling en een ruggesteun van gans de gemeente.

Onze jongschiro was gestart.

Anders verliep het de meisjes.

Wegens tekort aan lokalen, de schijnreden en wegens tegenkantingen allerlei, de echte reden, moesten zij nog enkele jaartjes wachten om te kunnen starten. Wat inmiddels dan ook gebeurd is.

(einde eerste aflevering)

So long.

Dagklapper.

wo. 1 - We konden in het vorig nummer van de Schakel lezen dat de
----- dagklapper een pluim kreeg van een lezer-schrijver. Nu,
een beetje wierook, daartegen kunnen we wel, zolang de pluimen niet
ter hand genomen worden om.... te kittelen.

do. 2 - Wonder boven wonder, een hele dag zonder ook maar een drup-
----- peltje regen. Daar is zeker de kwade hand in het spel. Wij
dachten dat een beetje regen elke dag wel nodig was in onze hof.

vr. 3 - Club 66 geeft (die mannen moeten rijk zijn om zoveel te kun-
----- nen geven) een machtige oorlogsfilm, op een nieuw scherm en
met een forum-leider. De ballade van een soldaat werd een uitstekende
gelegenheid om een boom op te zetten (=gezellig babbelen - zie Van
Dale) over de voorbije wereldoorlog.

za. 4 - Het zijn weer dezelfde. Akkoord. Maar nu was het echt de
----- moeite. Een "gemaskerd bal" nog wel, en dat in het Centrum...
Voor de eerste keer was er een orkestje, en voor de tweede keer was
er ook een Prins Carnaval.

zo. 5 - Heel vroeg in de morgen
----- rijdt onze vriend Karel,
na een reeks hopeloze heksen-
toeren, met zijn zware slee in
de gracht. Zonder veel erg. Bol-
hoedjes werden afgezet en het
billentikkertje of de "pit"
werd uitgeschoten, en met ver-
eende krachten werd het zaakje
weer aan het rollen gebracht.

- In de Peeterstraat raakt een
scooter met een venijnig slip-
peltje van de baan en komt even-
eens in de gracht terecht.
Vroeger waren het vooral de
bomen die een grote aantrek-
kingskracht uitoefenden op de
motorvoertuigen maar sedert het
laatste concilie is daarin ook
al verandering gekomen.

ma. 6 - In de feestzaal van de
----- brouwerij komt vrede-
rechter Frans Ghijsels een beetje klaarheid brengen in de ingewik-
kelde voorschriften betreffende het rijbewijs. Wat we vooral konden
onthouden was dat we zo spoedig mogelijk moesten zorgen voor een
pasfoto en (de staat heeft geld nodig...) 250 frank in takszegels.
De rest zal de garde wel invullen.

- In de jongensschool komen de agenten van het vroegere Korps Bur-
gerlijke Bescherming samen. Voortaan zullen ze Civiele Bescherming

heten en heel de dienst wordt gereorganiseerd.
- Ter hoogte van het Spaans Hof is er een mini-renault die absoluut naar links wil terwijl zijn bestuurder alle moeite van de wereld doet om rechts te blijven. "Zij" won het pleit en ging op haar linkerzij op het gras van de middenberm liggen.

di. 7 - Voor iemand die regelmatig de autostrade gebruikt is het zeker geen nieuwtje dat er op ons Breendonks grondgebied één boom ontsnapt is aan de ministeriële vernielzucht. Wij dachten eerst dat het iets te maken had met geklasseerde Monumenten en schappen, maar dat schijnt niet het geval te zijn.

wo. 8 - Heel bescheiden gaat het "grote-mensen-koor" oefenen voor een eerste optreden met Goede Vrijdag. Mogelijk zijn de sultaten zo dat we een definitieve doorbraak zullen mogen meemaken.

do. 9 - Het A.C.W. heeft zijn jaarvergadering. Op zichzelf is de vergadering niet zo wereldschokkend, maar het feit dat onze oren niet hebben opgevangen van een soort spelevaren-spel (lees : een dorpsspel voor volwassenen) is wel een goede reden om deze vergadering te melden.

vr. 10- Bij het verlaten van de autostrade langs het bruggencomplex slijpt de splinternieuwe personenwagen van Jan Moeyerson (Vredelaan) en rijdt te pletter tegen een verlichtingspaal. Gelukkig blijft het voor Jan bij ongevaarlijke kwetsuren maar de stofschade is aanzienlijk.

za. 11- Vanuit Hombeek - ergens dicht bij de Mechelse groentehaas gelegen - waren ze gekomen om dat "ploegske" eens moreel te leren. Maar... het pakte niet. Erger zelfs... ze werden hier al droogd met sprekende 76 - 10 cijfers en...

zo. 12 -Te Oppuurs is er een grote prijskamp op de liggende wijde baan. Theo Van Hoorde slaagt er in met één pijl de "hoge" af te schieten.

- Op het Centrum was er pensenkermis, veel volk en veel plezier bij jong en oud. Men kon kiezen tussen een witte of een zwarte koffie besproeid met een Duvel of Sanctus. Er waren misschien wel enkele organisatorische gebreken, o.a. er waren niet voldoende Duvels, de gebruikte waren eerder aan de kleine kant, en de laatste Duvels hadden een uitgesproken Sanctussmaak. Maar kom... de opkomst was toch voor een goet zaak.

ma. 13- Er zijn zo veel gebeurtenissen die van die gebeurtenissen die een heel dorp kunnen doen leegstromen. Deze maandag was dat zo ongeveer het geval. Drie volle autobussen reden naar het Seyenhof om er een modeshow te gaan bijwonen. Mannen,

schiet met een gul gebaar in uw "zwarte kous" want uw vrouw heeft er zeker iets gezien dat ze deze zomer dringend nodig heeft....

di. 14 - Tussen twee repetitiesies (nieuwe spelling) en verscheidene pinten beslisten en besloten onze Fanfaren een grote Vlaamse kermis te houden met Sinksen in de hof van de brouwerij aan de Buisseretlaan.

wo. 15 - Op de viadukt worden herstellingswerken uitgevoerd. Of het iets te maken heeft met de verbreding van de autostrade weten we niet, maar wat we ondervonden hebben is dat het drukke verkeer er enorm onder te lijden heeft gehad.

vr. 17 - Leo De Decker behaalt zijn militair rijbewijs in het opleidingscentrum te Heverlee. Hij kwam daarbij als primus uit de strijd en kreeg daarvoor nog zoveel dagen extra verlof. Proficiat Leo.

za. 18 - Jan Roelants (Molenheide) doet op de speelplaats van de jongensschool een ongelukkige val tijdens het lopen en breekt daarbij het been. Het wordt zeker geen plezierige paasvakantie voor Jan.

zo. 19- De K.A.V.-vrouwen staken nog eens de benen onder tafel voor een lekkere kop koffie, een smakelijk koekje en een voordracht over gezin en jeugd door Ward Van Doren. Ook de film van het Rood Kruis werd gedraaid.

ma. 20 - Een dokter en een film kwamen de taak van het Rode Kruis belichten. Dit alles naar aanleiding van de bloedinzameling die in onze gemeente zal gehouden worden. Er zullen zeker heel wat mensen gered worden dank zij Breendonks bloed.

di. 21 - Eindelijk ook nog eens een botsing :

Aan Nest Verhoeven (D'Hand) rijdt een personenwagen bij een onvoorzichtig manoeuvre tegen een bus. Alles bleef beperkt tot een beetje lawaai en veel tandengeknars.

- Aan het grotteke heeft de gracht nieuwe aantrekkingskracht gekregen. Een rode Mercedes raakte even van de wijs toen hij die Tourmalet in Breendonk zag liggen. Hij wou die van dichtbij bekijken, keek te hoog en zag de diepte niet.

wo. 22 - Op het baanvak Br.-Antw. kwamen twee personenwagens tegen elkaar terecht bij een onvoorzichtig inhaalmanoevre. Twee inzittenden moesten naar de kliniek gevoerd worden, terwijl de twee voertuigen zwaar beschadigd werden.

do. 23 - Vandaag vertrekken de klokken naar Rome. Op 24 vierde Nette Donderdag met een avondmaal+een bij-

vr. 24 - Ook dit jaar ging onze parochiegemeenschap in stoet door
----- het dorp naar de kerk. Veertien straten hadden opdracht
gekregen een boetekruis te maken en daarmee al biddend naar de kerk
te komen.

Tijdens de avonddienst van Goede Vrijdag welke daarna
plaats had trad voor de eerste keer het "koor voor volwassenen" op.

za. 25 - Rond halfdrie had er op de Veurt een aanrijding plaats
----- tussen een vrachtwagen en een bestelwagen die eerste wou
inhalen. Er was enkel lichte schade.

- Naar jaarlijkse gewoonte wordt op Paaszaterdag op het
Fort van Breendonk een kruisweg gehouden welke geleid wordt door
Mgr Van Wayenbergh.

- Op het Heike wordt de Paaskermis ingezet met een dansprijze
kamp voor twisters.

zo. 26 - Het is weer Handelsfoor. De twee zalen en een paar partien
----- lieren (allemaal Schakelaars) stelden hun deuren wagewijd
open om voor de 7e keer matten, meubels, fietsen, radio's, koekast
schoenen, uurwerken, en wat weet ik meer, ten toon te stellen. Er
was zelfs een gratis tombola met waardevolle prijzen. Het enige dat
ontsierde was wel het verschillend programma van de luidsprekers in
de Dorpstraat die elkaar wilden overtroeven in luidruchtigheid en
waarbij geen sprake meer was van ernstige reclame of onvervormde
ziek.

- Op het Heike was er duivenwedstrijd en hanekamp.

ma. 27 - Over het basketbaltoernooi leest u wel meer in de sport-
----- bladzijden. B.B.B.C. (3 x B, madam,) eindigde op de twee
plaats, na een nipte nederlaag in de finale.

's Avonds reden 47 jonge mensen naar Antwerpen om Toon He
mans te zien en te horen. Als ge goed rondom u kijkt kunt ge nog
jongeren zien met vertrokken gezicht omdat hun lachspieren een beetje
overspannen gestaan hebben deze avond.

di. 28 - Twee leerkrachten van de jongensschool gingen naar Brussel
----- om er de 21e Pedagogische Week bij te wonen welke dit jaar
handelt over de problematiek van de gesproken taal.

- Traditiegetrouw vertrokken ook dit jaar weer een aantal
bedevaarders naar St Jozef te Leuven.

- Op het Centrum wordt alles klaargemaakt voor de ontvangst
van de bloedgevers : Op 10 bedjes, hagelblank, hebben 50 dapperen
het prikje doorstaan. Ze waren nog wel een beetje bleek toen ze
weer opstonden en kordaat vroegen : "Wanneer mogen we terugkomen ?"
Na een vriendelijk aangeboden geschenk en een warme tas koffie waren
ze opnieuw de oude.

- Diezelfde avond reed J. Moeyersons een merkgenoot aan (zie
10 maart).

wo. 29 - Talrijke chauffeurs en chauffeuses zijn op zoek naar de
----- nodige ingrediënten voor het verkrijgen van hun rijbewijs.
Die takszegels zijn gemakkelijk te krijgen (mits kontante betaling
op het postkantoor, maar eer men die verloren gelegde pasfoto's ter-
ruggevonden heeft....

- De uitreikingsdata voor de verschillende straten hangen in het kastje aan het gemeentehuis.

vr. 31 - De leden van de Civiele Bescherming vergaderen te Hinderhout samen met een honderdtal leden uit heel Klein-Brabant en de volledige Provinciale Directie om de nieuwe organisatie van deze dienst te bespreken. In een afzonderlijk artikel kunt u hierover meer lezen.

vervolg van "Sportrubriek"

Voetbal.

Onze oranje-boven boys schijnen een abonnement te hebben genomen op gelijke spelen en dit steeds met dezelfde cijfers, nl. 1-1, want na dit resultaat bereikt te hebben tegen Ruisbroek en Wallelen eindigde de wedstrijd tegen Wintam op een identieke score. Het voordeel van een drow is dat men toch een punt rijker wordt en het is steeds beter er eentje bij te winnen dan er twee te verliezen. Doch het ideaal is en blijft nog steeds de twee punten te veroveren. Met deze gedachte voor ogen werd de wedstrijd tegen Heffen aangevat. Van bij het begin werd de forcing doorgevoerd en dit leverde degelijke resultaten op. Na 10 minuten wees het scorebord reeds 2-0 doch toen werd één der voorste pionnen gekwetst van het veld gedragen.

Onze jongens dienden met tien man verder te spelen, daar er geen twaalfde man op het scheidsrechtersblad vermeld stond. Aan de gang van het spel konden men nochtans niet merken dat Breenonk in de minderheid was. Zij bleven resoluut de aanval spelen en bij de rust was het reeds 3-0, daar waar het er met een beetje meeval wel een vijftal hadden kunnen zijn.